

Ex. 34, 1-10 – preek – NGKE – 24-3-‘19

Jaarthema: Een levende gemeente: 8. Geduld

Inleiding De negen eigenschappen van de vrucht van de Geest, zijn belangrijke eigenschappen die we ook nodig hebben om christen in een gemeente te kunnen zijn. We hebben er vijf besproken, vandaag -zoals jullie merken- geduld als zesde en voorlopig laatste.

Ervaring Geduld is niet eenvoudig, 1 minuut al niet

Opvoeding

Geduld is op vele terreinen belangrijk, maar in de opvoeding heb je het in ieder geval nodig...

Zoals die vader van een klasgenoot van mij.
Die avond had de jongen veel te veel gedronken.
Hij merkte het onmiddellijk toen hij opstond.
Hij fietste slingerend naar huis.
Gelukkig ging dat nog goed.
Het was inmiddels zo laat geworden
dat hij dacht om ongezien in huis te kunnen komen,
naar boven zijn bed in.
Want thuis zijn ze hier niet blij mee.
Maar bij huis gekomen zag hij dat er in de woonkamer nog licht
brandde.
Één lamp om precies te zijn,
en daaronder zat...
zijn vader
in zijn stoel een boek te lezen.

Zo laat nog?

Ik kom nooit binnen zonder dat hij het merkt, dacht hij
Hij besloot te wachten tot zijn vader zou gaan slapen,
hurkte achter de heg in de tuin.

Het boek moest wel heel spannend zijn,
zijn vader bleef er maar in lezen.

Hij voelde zich duizelig, moe en misselijk en
het zat ongemakkelijk op zijn hurken achter de heg.

Ein-delijk stond zijn vader op.

‘Gelukkig! Hij gaat slapen’, dacht de jongen.

Maar nee, zijn vader liep naar de voordeur, opende die,
keek zijn zoon achter de heg recht aan en zei:

‘kom nu maar binnen jongen,
je zit daar nu tenslotte al twee uur.’...

Dat is met veel geduld opvoeden

Gods geduld (zoals we dat leren kennen)

‘Israël is Gods zoon’, mag je zeggen.

God kan ook heel geduldig zijn

.

Gods bevrijdt zijn volk uit Egypte,

indrukwekkend om nooit te vergeten:

Met 10 plagen vernederd Hij de machtigste ‘president’.

Als die het volk toch nog probeert terug te pakken met zijn leger

maakt God een pad dwars door de zee heen,

zij kunnen ontsnappen, het leger verdrinkt.

Als je zo gered wordt, ben je je levenslang niet bang meer. toch?

En toch, nog maar een paar weken later,

loopt het volk in de woestijn te *klagen*:

‘Waren we maar in Egypte gebleven!’

God reageert geduldig en genadig:
Hij gééft ze te eten en te drinken.
Heel bijzonder voedsel, Manna, het regent uit de hemel en ze weten niet wat het is. Man ha... wat is het?
Een wonder is het!
Iedereen is er opgetogen van.
Maar na een tijdje zijn ze daar ook aan gewend.
Ze willen er vlees bij.
God gééft ze vlees.
Nou ga zo maar door: God heeft steeds weer geduld met zijn volk.
Want Hij houdt van zijn volk, en wil voor hen zorgen.

Als ze bij de berg Sinaiï zijn aangekomen,
midden in de woestijn,

legt God zich tegenover zijn volk vast in een convenant (een verbond heet dat in de Bijbel).

Bij die gelegenheid krijgen ze 10 geboden te horen:

Gods richtlijnen voor een leven met Hem (omgangsvormen)

Iedereen is er blij mee.

NB Maar dit convenant wordt ontbonden door het volk zelf.

Twee stenen platen

Mozes moet van God twee stenen platen met daarop de geboden gaan halen.

Dat duurt lang, langer dan iedereen verwacht had.

Bij deze eerste tegenslag -Mozes blijft lang weg- raakt het volk onmiddellijk zijn vertrouwen in God (en in Mozes) kwijt.

En besluiten dan hun eigen weg te gaan

Ze maken ze een beeld van God (een gouden kalf) om Hem via dat beeld te aanbidden.

Dat had God uitdrukkelijk verboden!

Mozes was nog niet beneden met de tien geboden op schrift (stenen).

De inkt was nog niet droog, zouden wij zeggen.

Hij ziet wat ze gedaan hebben.

Wordt woedend en gooit de stenen kapot.

God is ook boos.

Nu zal Hij zijn volk vast niet nog eens weer vergeven.

Daar lijkt het wel even op.

Maar wanneer Mozes Hem om vergeving voor het volk bidt, mag hij boven op de berg bij God komen.

Wat God van plan is, schemert er al doorheen.

Hij laat Mozes twee nieuwe stenen platen meenemen,

En wat is het eerste dat God tegen Mozes zegt als die boven is?

Gods geduld als eigenschap Het gaat bij een naam bij ons meer om hoe die klinkt dan wat die betekent. In die tijd zei eens naam iets over je. Bijv. Mozes, 'uit het water getrokken' vertelt iets van zijn levensverhaal. God stelt zichzelf aan Mozes voor, dat zegt iets over Hem (zijn identiteit):

6 (...) *'De HEER! De HEER! Een God die **liefdevol is en genadig, geduldig, trouw en waarachtig,***

7 Die duizenden geslachten zijn liefde bewijst, die schuld, misdaad en zonde vergeeft, maar niet alles ongestraft laat en voor de schuld van de ouders de kinderen en kleinkinderen laat boeten, en ook het derde geslacht en het vierde. Moeilijk maar Ezechiël 28, 29-20

God stelt zich als het ware nog weer eens aan Mozes voor.

Weet je Wie ik ben?

Ik ben JHWH (de God van het convenant met Abraham).

Ik wil dat het goed is tussen Mij en mijn mensen.
Alleen in uiterste noodzaak zal ik straffen.

...

Hier kijk je onze God recht in het hart!

Dit is Wie Hij is. Zijn identiteit.

Het Hebreeuwse woord dat hier voor geduld staat betekent zoiets als 'een lange adem hebben'. Langzaam boos worden.

Als God veel geduld heeft betekent dit dat Hij lang wacht met kwaad worden omdat Hij houdt van zijn volk,

Hij wil blij met hen zijn en in vrede met hen leven daarom geduld met hen, Hij blijft ze daarom vriendelijk benaderen, blijft goed voor hen, gaat zachtmoedig met hen om en beheerst zichzelf.

Hij de Heer van Israël is trouw aan zijn volk en geeft hen niet zomaar op. In die 'geest' gaat God met zijn volk om.

In die geest reageert Hij op Mozes' gebed om vergeving

en begint Hij -ondanks alles- opnieuw aan een convenant met zijn volk.
Zo is God.

Deze manier van voorstellen is geen uitzondering, zijn volk leert Gods reputatie ook steeds meer zo kennen. 'U bent liefdevol, genadig, trouw en waarachtig', staat er in Ps. 86 (5) en in Ps. 103 (8) en in Psalm 145 (8).
In Jona 4

Nog een ervaring met Gods gekmakende geduld Het is Jona's frustratie als hij van God als profeet naar de bloedstad Ninevé moet. Hoe goddeloos en wreed ook, Jona wéét dat de Heer die stad niet snel zal veroordelen! 'U bent immers genadig, liefdevol, geduldig, trouw en tot vergeving bereid.', briest Hij. 'Ik ken U wel!'
God is Hem veel te geduldig.
Bij het onrechtvaardige af, in onze/zijn ogen.

Hij wil niet voor Gods karretje gespannen worden

Geduld tegenover passiviteit

Die Assyriërs die God in Nineve vergeeft, zullen de reputatie van de 'bloedstad' later volledig waarmaken als hun troepen Israël aanvallen en daar verschrikkelijk en wreed huishouden.

Was God hier niet veel te passief?

Nee, God is niet passief, Hij is geduldig.

Tussen die twee zit een groot verschil.

Passiviteit is het kwaad gedogen.

Uit eigenbelang of uit angst of om wat voor reden dan ook.

Het kwaad krijgt zo vrij spel.

Geduld is hoop op het goede.

Als daar nog maar een beetje kans op is, gééft God het een kans.

God zag ruimte in Ninevé

Zoals Hij in heel onze wereld ziet.

Want God had de wereld zo lief dat hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. (Joh. 3:16 NBV)

...

In Gods Geest (ruimte)

God gaat zo met ons om,

Hij wil dat wij ook zo met elkaar omgaan.

Dat we elkaar zullen 'dulden'

zoals Hij met ons geduld heeft.

'Vergeef ons onze schulden, zoals wij ook anderen vergeven.'

Als er maar een spoortje van berouw is,

een kleine kans op verandering, verwacht God van ons geduld.

Geduld betekent in het Grieks dat we grootmoedig zullen zijn zolang er hoop is.

De Heer rekt er op dat wij dan toch liefdevol zullen blijven, onze blijdschap aan de andere tonen, de vriendelijkheid weten te bewaren, goed zijn en de vrede nastreven.

Dat we de ander trouw blijven, onszelf beheersen en zachtmoedig weer opnieuw proberen.

Zo is ons geduld van invloed op al die andere eigenschappen van de vrucht van de Geest.

Geduld oefenen is het tegendeel van oordelen
Hoe staat het nu met jouw oordelen?

Je leeft in de gemeente om jezelf daarin te oefenen.
Zonder geduld -dulden- kan er geen gemeente zijn.
We hebben meer dan ooit geduld met elkaar nodig.

Dat past helemaal niet in onze tijd van targets, deadlines, 'tijd is geld' en 'je krijgt maar één kans' en bij 'vandaag besteld, morgen binnen' **Wat we in de samenleving aanleren, moeten we in de kerk soms weer helemaal afleren.**

Ons past geen bikkelhard oordeel, geen zwart-wit denken, geen regeltjesgeloof, geen kort lontje, geen tekort van vertrouwen, geen 'snel klaar zijn met', geen doodzwijgen en geen negeren.

Onze God verwacht dat wij grootmoedig zijn, zoals Hij dat is, in alles.

Zeker wij hier in zijn gemeente!

'Ja maar, ik ben God niet!', zul je misschien denken....

Nee dat weet de Heer ook wel en Hij heeft geduld met ons.

Hij wil dat we in zijn Geest handelen
Maar Hij weet dat wij dat niet uit onszelf kunnen
Hij gaat er met heel de macht en kracht van zijn Geest achter staan. Hij
heeft geduld met ons
En als het ons niet lukt mogen we steeds weer opnieuw beginnen.
God heeft geduld met ons.
God is als het ware onze 'winstverdubbelaar'.
Hij wel!
En als het moeilijk is, bedenk dan maar hoeveel geduld God met jou
heeft.
Vraag Hem maar.
Oefen het ook, waar het maar kan, want dan geef je God de kans om
het je te leren.
En probeer de controle niet zelf te houden,
maar laat het maar los in God handen.

En nu komt het weer terug bij jullie
Hoe is het met jullie? Heb je geduld met anderen?
En waar zou je nog meer geduld kunnen hebben?
Heb je al geduld aan God gevraagd?
Hij wil het je graag geven!

Amen.